

"Śmieciowe" wartości zmiennych w C/CPP (sheadovas/artykuly/programowanie/smieciowewartosci-zmiennych-w-ccpp/)

Paź 28, 2017 / Programowanie (sheadovas/category/artykuly/programowanie/)

Jak się okazuje nie są do końca ani losowe, ani śmieciowe. Spróbujemy nad nimi zapanować...

Hej, dzisiaj chcę wspomnieć parę słów o tzw. "śmieciowych" wartościach zmiennychw C/C++, które mają zmienne na start w takiej sytuacji:

```
Listing 1
1 | int variable;
2 | printf("%s\n", variable);
```

W każdym tutorialu z C ostrzega się przed użyciem zmiennej, która jest utworzona ale nie ma przypisanej wartości. Często mówi się, że są tam "śmieci" lub co jest akurat błędne: wartość pod variable

Dzisiaj chciałbym pokazać, że można zapanować nad takimi wartościami, tzn. jak można przewidzieć ich wartość.

Uwaga: ten artykuł należy traktować jako ciekawostkę, a nie użyteczny trick w programowaniu. Działanie tego tricku jest bardzo łatwo zaburzyć, co też sobie pokażemy.

PoC

Na wstępie warto zaznaczyć z jakiego środowiska korzystam, a więc:

Linux x86_64 GCC 5.4.0

Kod do testów:

```
Listing 2
 1 | #include <stdio.h>
 3 void fun1() {
     unsigned long foo = 0xc0ffebabe;
 7 void fun2() {
     unsigned long bar;
     printf("%lx\n", bar);
10 }
11
12
   int main() {
13
     fun1();
14
     fun2();
15
16
     return 0;
17 }
```

Widzimy, że powyższy listing jest oczywiście "niepoprawny", bo korzysta z śmieciowej (nieprzypisanej) wartości zmiennej a. Zobaczmy sobie co się stanie gdy skompilujemy sobie powyższy listing:

```
Listing 4

1 | $ gcc foo.c -o foo  
2 | $ ./foo  
3 | c0ffebabe
```

Dla pewności możemy uruchomić sobie powyższy kod kilka razy:

Widzimy, więc że powyższa wartość nie jest przypadkowa, a na pewno nie "losowa" jak twierdzą niektórzy prowadzący zajęcia z C/C++. Co więcej: ta wartość jest równa dokładnie tyle ile sami ustaliliśmy w funkcji

foo1()

Zatem mamy kontrolę nad tym co się znajduje w zmiennej

bar

, mimo że nic do niej nie przypisujemy. Jak to się dzieje?

Wyjaśnienie

Prześledźmy *Listing2* jeszcze raz, ale z dodatkowym komentarzem:

```
Listing 6
 1 | #include <stdio.h>
3 void fun1() {
     unsigned long foo = 0xc0ffebabe; // alokacja zmiennej "foo", przypisanie wartości
5 \ \ // "usuniecie" zmiennej foo
6
7 | void fun2() {
     unsigned long bar; // alokacja zmiennej "bar"
     printf("%lx\n", bar); // wydrukowanie jej zawartości
10 }
11
12 | int main() {
13
     fun1(); // wywołanie funkcji
14
     fun2(); //
15
16
     return 0;
17 }
```

Aby zrozumieć co tu się stało należy najpierw zejść nieco niżej, a więc do tego jak to wygląda z poziomu assemblera.

W funkcji fun1 alokacja zmiennej foo to nic innego jak odjęcie 8 bajtów od wskaźnika stosu (dla niewtajemniczonych: stos rośnie "w dół" – stąd odejmowanie od wskaźnika; wskaźnik stosu kryje się pod rejestrem RSP).

Następnie w to miejsce przypisywana jest wartość *0xc0ffebabe*, po czym zwalniamy pamięć, a więc tym razem dodajemy 8 bajtów to RSP. Należy zauważyć, że nigdzie nie zerujemy tej wartości przed usunięciem, ona wciąż jest w tym miejscu.

W pseudo-kodzie assembly, gdzie stos jest tablicą funkcja fun1 może wyglądać następująco:

```
Listing 8

1 | fun1:
2 | rsp = rsp - 8 ; alokacja zmiennej 'foo'
3 | stack[rsp] = 0xc0ffebabe ; przypisanie wartości
4 | rsp = rsp + 8 ; zwolnienie pamięci po zmiennej 'foo'
5 | ret ; powrót do funkcji 'main'
```

Stos obrazkowo:

```
Listing 9
```

```
1 | Wejście w fun1, jeszcze przed alokacją:
 2 | AAA | ... | XXX | YYY | ... | ZZZ | <---- stos
    jakieś
                 RSP
   wartości
 8 Alokacja:
 9 | AAA | ... | XXX | YYY | ... | ZZZ |
10
11
                       RSP
12
13 Przypisanie wartości:
14 | AAA | ... | XXX | 0xc0ffebabe | ... | ZZZ |
15
16
                           RSP
17
18 Zwolnienie pamięci:
   | AAA | ... | XXX | 0xc0ffebabe | ... | ZZZ |
19
20
                 RSP
21
```

Z kolei fun2 to alokacja zmiennej (odjęcie wartości o 8), wydrukowanie zmiennej spod adresu w którym za alokowana jest zmienna i zwolnienie pamięci:

```
Listing 10

1 | fun2:
2 | rsp = rsp - 8 ; alokacja 'bar'
3 | call printf, stack[rsp] ; wydrukowanie zmiennej spod miejsca gdzie wskazuje rsp
4 | rsp = rsp + 8 ; zwolnienie pamięci
5 | ret ; powrót do main
```

Znowu obrazki:

Dla upewnienia można zobaczyć do samo przy zżucie kodu assembly:

Listing 12

Assembly (x86)

```
1 (gdb) disas main
 2 Dump of assembler code for function main:
      0x000000000040055c <+0>:
      0x000000000040055d <+1>:
                                             rbp, rsp
      0 \times 00000000000400560 <+4>:
                                             eax,0x0
                                     mov
      0x0000000000400565 <+9>:
                                     call 0x400526 <fun1>
      0x000000000040056a <+14>:
                                             eax,0x0
      0 \times 00000000000040056f <+19>:
                                     call
                                            0x40053b <fun2>
      0x0000000000400574 <+24>:
                                             eax, 0x0
      0 \times 000000000000400579 < +29>:
                                     pop
                                             rbp
11
      0x000000000040057a <+30>:
12 End of assembler dump.
13 (gdb) disas fun1
14 Dump of assembler code for function fun1:
      0x0000000000400526 <+0>:
      0 \times 000000000000400527 <+1>:
                                             rbp,rsp
17
      0x000000000040052a <+4>:
                                     movabs rax.0xc0ffebabe
18
      0x0000000000400534 <+14>:
                                             QWORD PTR [rbp-0x8], rax
19
      0 \times 000000000000400538 < +18>:
20
      0 \times 000000000000400539 < +19>:
                                     pop
                                             rbp
21
      0x000000000040053a <+20>:
22 End of assembler dump.
23 (gdb) disas fun2
24 Dump of assembler code for function fun2:
      0 \times 00000000000040053b <+0>:
                                             rbp
      0 \times 00000000000040053c <+1>:
                                             rbp, rsp
27
      0 \times 0000000000040053f <+4>:
                                     sub rsp,0 \times 10
28
      0x0000000000400543 <+8>:
                                             rax, QWORD PTR [rbp-0x8]
29
      0x0000000000400547 <+12>:
                                             rsi,rax
30
      0x0000000000040054a <+15>:
                                            edi,0x400604
31
      0 \times 00000000000040054f <+20>:
                                             eax, 0x0
32
      0x0000000000400554 <+25>:
                                            0x400400 <printf@plt>
                                     call
33
      0x0000000000400559 <+30>:
                                     nop
```

Jak widzimy jeden z mechanizmów, który tu zachodzi to "przypadek" dzięki, któremu nowa zmienna (bar) wskazuje na to samo miejsce na stosie co stara zmienna (foo). Na ten przypadek składa się kilka rzeczy, m.in:

```
1. Typ (wielkość) zmiennych,
```

2.

3.

Ilość zmiennych zarówno wewnątrz funkcji, jak i ilości argumentów,

Sposób wywoła (t.j. wywołanie fun2 z funkcji fun1 da nam zupełnie inny rezultat),

Proces kompilacji.

Kiedy to nie działa?

Jak widzimy takie "zgadnięcie", czy też kontrola nad wartością nieprzypisanej zmiennej wymaga dość specyficznego środowiska wynikającego głównie z tego jak zmienne ułożone są na stosie. Nie zadziała to także, gdy zmienne są różnej długości, tzn zadziała, ale wartości mogą być różnie interpretowane zależnie od typu.

Inną ciekawą sytuacją jest moment gdy skompilujemy powyższy kod z inną opcją:

```
Listing 13

1 | $ gcc -03 foo.c -o foo
2 | $ ./foo
3 | 0
```

Zadaniem domowym jest dowiedzenie się co się właściwie stało i dlaczego w wyniku jest ;)

Podsumowanie

Podsumowując: istnieją specyficzne sytuacje kiedy jesteśmy w stanie przewidzieć "śmieciowe" wartości zmiennych. To co możemy na pewno powiedzieć, to to że te wartości nie są losowe.

Jeżeli chodzi o wykorzystanie tej własności, to korzysta się z niej od czas do czasu w bezpieczeństwie, a konkretniej eksploitacji kodu. Trzeba mieć też świadomość, że ja pokazałem jedynie najprostszą z możliwych wersji takiego programistycznego błędu (bo tym właśnie jest korzystanie z niezainicjalizowanych zmiennych), osobiście spotkałem się z takim mechanizmem na kilku CTF'ach ;)

Zachęcam do eksperymentów z bogatszymi wersjami kodu powyżej (np. mamy zmienne ale różnych typów, więcej różnych zmiennych, ...).

Dajcie znać czy nie chcielibyście więcej ciekawostek i tricków tego typu. Na koniec tradycyjnie zapraszam do komentarzy, a także do śledzenia bloga przez social-media.

Code ON!